

Θα είναι η 23η χρονιά ορόσημο;

Η ΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΠΑΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΩΤΕΡΟ ΣΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

ΑΕΚ /// ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η ΑΕΚ βάζει επίσημα σήμερα μπρος για την 23η χρονιά στην ιστορία της και την 22η στην 1η κατηγορία. Εδώ και μία τριετία έχει αναλάβει (τον κέρδι-σε) ρόλο πρωταγωνίστριας και είναι μέλος της ελίτ. Οργάνωση, φιλοσοφία με διάρκεια, μοντέρνο ποδόσφαιρο, χαρακτήρας, όλο και καλύτερη νοοτροπία. Σύν ένα επιπέδον και πολύ μεγάλο αίσθημα. Το ιδιόκτητο γήπεδο. Όλοι λοιπόν λένε -και θα το επαναλάβουμε- ότι η ομάδα της Λάρνακας έχει ανέβει επίπεδο και οφείλει πλέον να πάει από το ανώτερο στο ανώτατο. Θα είναι λοιπόν η χρονιά ορόσημο. Η χρονιά που θα πιάσει κορυφή ή θα κατακτήσει τουλάχιστον το κύπελλο (το 26η μετά από 13 χρόνια). Εύκολο δεν είναι, τουναντίον. Το επερχόμενο πρωτάθλημα αναμένεται άκρως ανταγωνιστικό. Η δε ΑΕΚ έχει χρονικά έναν Γολγοθά ν' ανέβει. Πριν καλά-καλά πάρει

ανάσες από το τέλος της περασμένης χρονιάς, αρχίζει σπριντ για την επόμενη. Όπως και πέσει δηλαδή, που και πάλι είχε αρχίσει αρχές Ιουνίου την προετοιμασία. Στο τέλος του μήνα αρχίζουν οι ευρωπαϊκές υποχρεώσεις. Βαρυφορτωμένο πρόγραμμα, ειδικά αν η ΑΕΚ πάει μακριά στην Ευρώπη. Αυτό θέλουν και θα πρέπει να γίνει η κατάλληλη διαχείριση και καινοτομία δυνάμεων. Ειδικά σε μια ομάδα με υψηλό μέσο όρο ηλικίας. Από την άλλη, υπάρχουν σοβαρότατα πλεονεκτήματα. Η ΑΕΚ έχει τον πιο πολυετή κορμό απ' όλες τις ομάδες. Θέλει λίγες προσθήκες που θα προσδώσουν φρεσκάδα και βάθος. Υπερτερή σε χημεία και σίγουρα με τον Ιδιακέθ να συνεχίζει στον πάγκο, δεν έχει να αλλάξει τίποτα σε σχέση με πέρσι. Δεν υπάρχει λόγος ν' αλλάξει, έχοντας υπόψη η παρακολούθησε την προηγούμενη χρονιά, στο μεγαλύτερο διάστημα της χρονιάς. Σαφώς και υπάρχει περιθώριο για μικροδιορθώσεις. Η χρονιά ξεκινά και θα

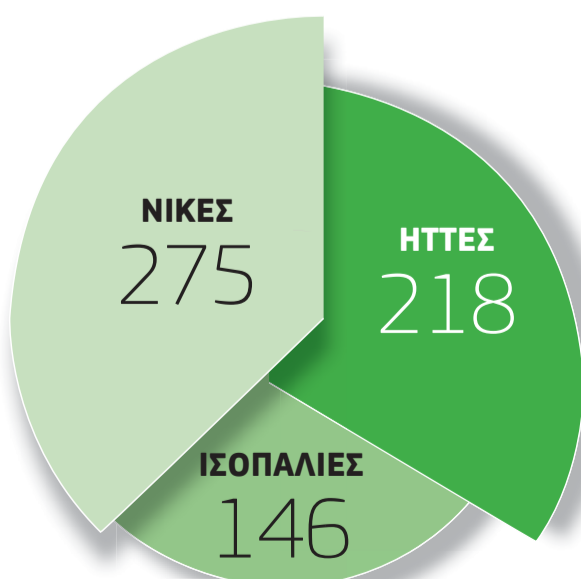
είναι σκληρή, αλλά πολύ «προκλητική».

Στα καλύτερά της

Η ΑΕΚ συμπλήρωσε 22 χρόνια παρουσίας στα πρωταθλήματα μας και φυσικά μετά 21 συμμετοχές στην 1η κατηγορία. Η αναδρομή τη φέρνει να κάνει ντεμπούτο μετά τη συγχώνευση ΕΠΑ-Πεζοπορικού τη χρονιά '94-95. Πρώτη σεζόν, δύσκολη, ιδιαίτερα, που την έφερε στην 9η θέση. Ακολούθησε μία τετραετία, όπου η ΑΕΚ έδειχνε πως βρισκόταν στο μονοπάτι να γίνει πρωταγωνίστρια. Τρεις φορές ήρθε 4η, μία 5η και έφτασε και στον τελικό κυπέλλου το 1996, κάνοντας μάλιστα και ντεμπούτο στην Ευρώπη. Από το 2000, όμως, πέρασε από στάδια στασιμότητας, ίσως και μειρότητας (από 7η μέχρι 9η) μέχρι να ξανακάνει αισθητή παρουσία στην 1η χρονιά των πλέι-οφ (2007-08). Όμως ήταν σε αυτό το διάστημα της στασιμότητας που πανηγύρισε τον μοναδικό της τίτλο, το

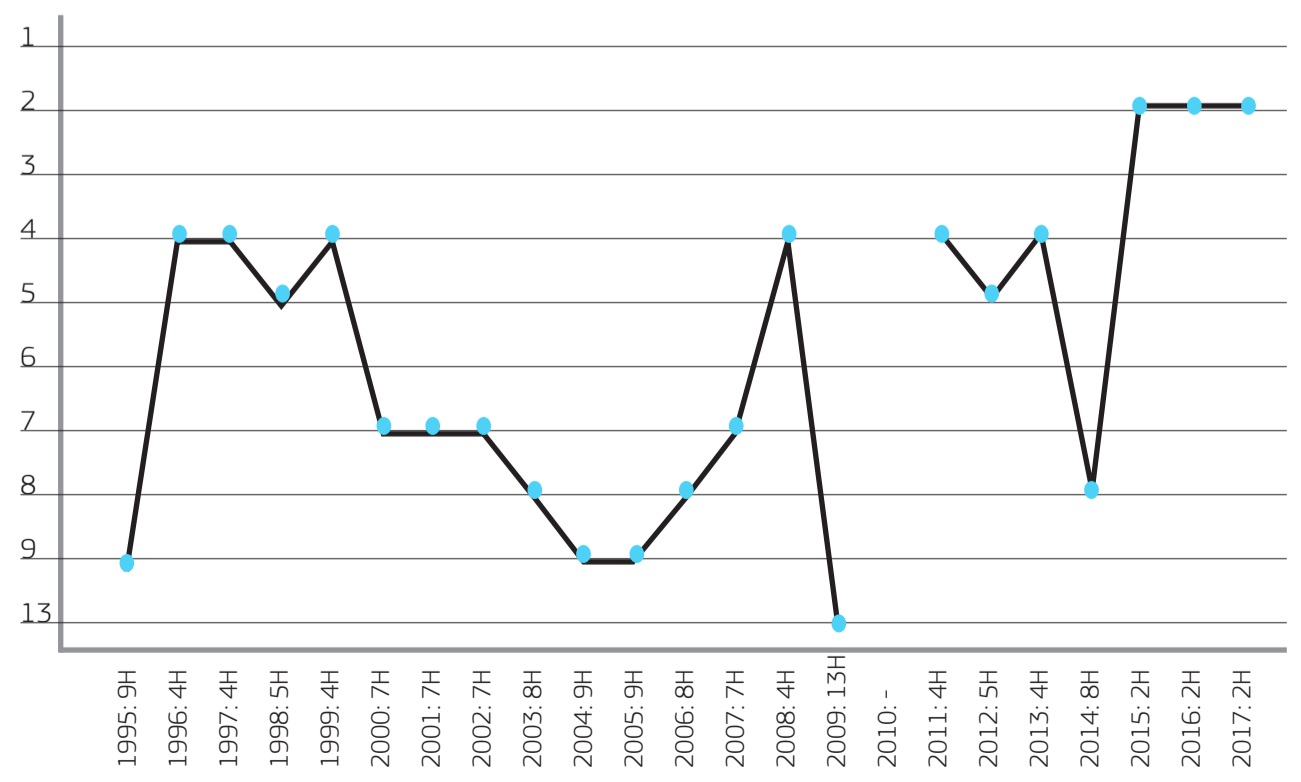
κύπελλο του 2004. Ένα τρόπαιο μπορεί να φέρει μομέντουμ, αλλά δεν έφερε καλή στιγμή η παρουσία στον τελικό του 2006. Όμως η παρουσία του 2007-08 (στο ισοκ έμεινε εκτός Ευρώπης) προσέδωσε ελπίδα. Που εξαφανίστηκε ένα χρόνο μετά, με την ομάδα να βυθίζεται αδιανόητη στη 2η κατηγορία. Καταστροφή; Όχι, σε καλό της βγήκε. Όταν πιάσει πάτο, βλέπεις την πραγματικότητα κατάματα, δεν σπαρτώνεις αδυναμίες και προβλήματα κάτω από χαλί. Η ΑΕΚ έκανε το πιο εντυπωσιακό come back. Κατευθείαν Ευρώπη και ομίλους μάλιστα. Ακόμη και η σεζόν 2013-14, όπου τερμάτισε 8η, ήταν χρονιά αναδιοργάνωσης από ένα σημείο και μετά. Που απέφερε νέα διοικητική δομή, οικονομική ανάκαμψη και βάσεις για το ξεπέταγμα. Τα επόμενα τρία χρόνια τερμάτισε τρεις φορές 2η, διεκδίκησε το πρωτάθλημα και κέρδισε χειροκρότημα και σεβασμό για το παιχνίδι της. Διανύει χωρίς αμφιβολία την καλύτερη φάση της ιστορίας της και θέλει τα «εις ανώτερα».

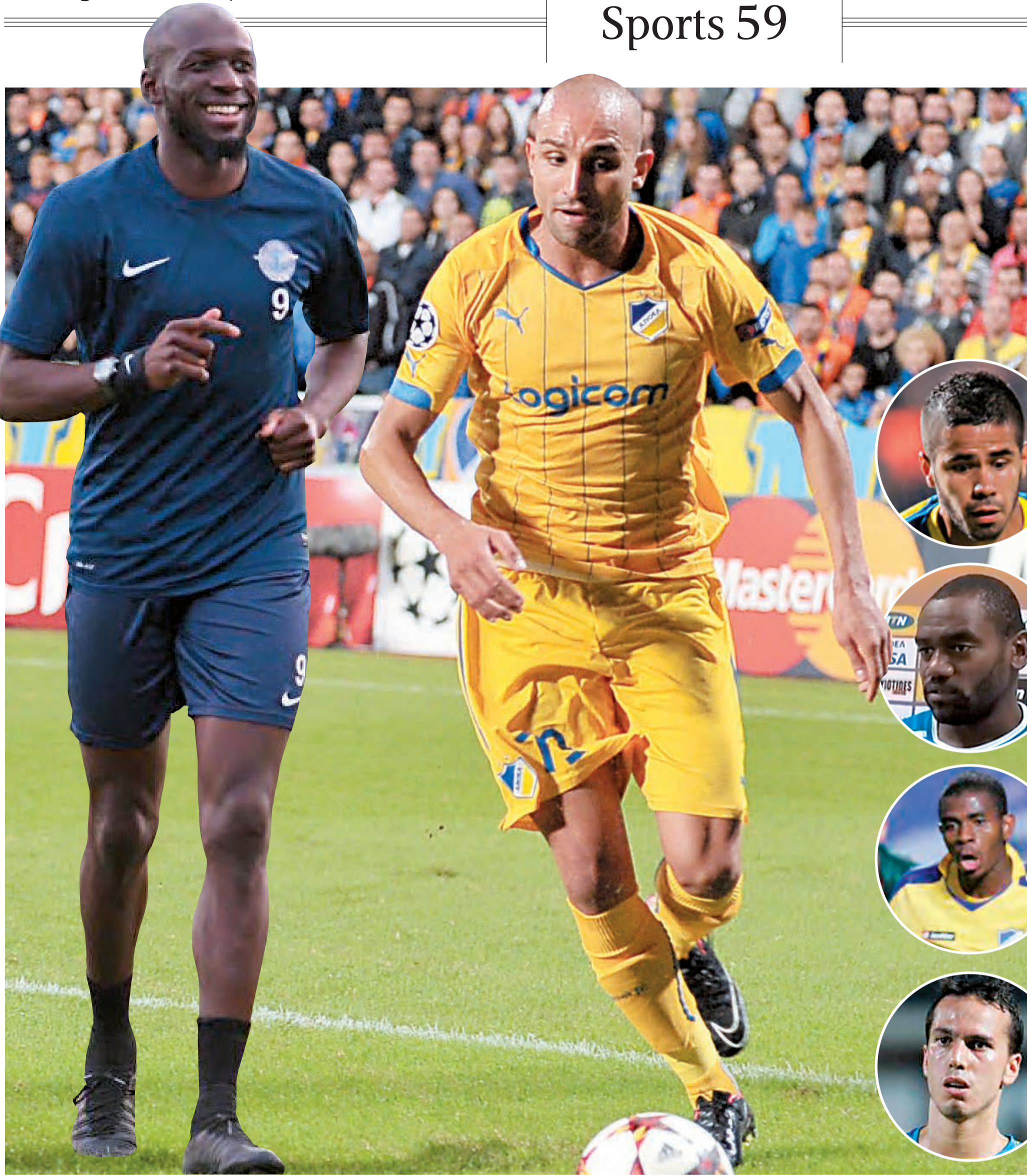
>>>>>> Η ΑΕΚ (1994-2017) //

ΑΓΩΝΕΣ 639 ΓΚΟΛ ΥΠΕΡ 1026
ΓΚΟΛ ΚΑΤΑ 971

>>>>>> Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ //

Επίθεση ή άμυνα η καλύτερη συνταγή;

Τα γνωμικά είναι πολλά. Η επίθεση, λέει, δίνει νίκες και η άμυνα πρωταθλήματα, η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση. Ιδανικός συνδυασμός για μία ομάδα είναι να έχει και επιθετική μεγάλη ευχέρεια και εξαιρετικό αναγκαστικό μηχανισμό. Όπως και να 'χει, τουλάχιστον για τη λήξασα περίοδο ή αν προτιμάτε σε σχέση με τις ομάδες που θα αγωνιστούν σαν πρωταθλήτριες στο επερχόμενο Τορνάμπος Λιγκ, η τάση δείχνει πως κύριο όπλο για να τερματίσουν πρώτες ήταν η επίθεση.

Συνολικά 31 ομάδες (64%) από τα 48 πρωταθλήματα που μελετήσαμε, πήραν τον τίτλο έχοντας και την κορυφαία επίθεση. Ο αντίστοιχος αριθμός για την άμυνα είναι κοντά στις 29, αλλά είναι αριθμός που πιθανόν να οδηγήσει σε λάθος συμπεράσματα. Γιατί από τις 29 οι 18 είναι ομάδες που συνδύασαν κορυφαία επίθεση και άμυνα. Μία εξ αυτών των 18 είναι ο ΑΠΟ-ΕΛ. Ορισμένες μάλιστα ομάδες είχαν και ασύλληπτες διαφορές από τον 2^ο, ενώ αρκετές είτε βρέθηκαν πέρσι στο ευρωπαϊκό μονοπάτι της

ΕΡΕΥΝΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ

ΣΥΝΟΛΙΚΑ 31 ΟΜΑΔΕΣ ΣΕ 48 ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ ΤΕΡΜΑΤΙΣΑΝ ΠΡΩΤΕΣ, ΕΧΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΙΘΕΣΗ. ΜΟΛΙΣ 11 ΕΧΟΝΤΑΣ ΜΟΝΟ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΑΜΥΝΑ

κυπριακής ομάδας, είτε μπορεί να βρεθούν φέτος. Η σουαλική TNS, που λέτε, κατάφερε να έχει 54 γκολ διαφορά από τη 2^η ομάδα. Κοντά και η Σέλτικ με 42. Ακολουθούν η Ζιλίνα με 37, η Μπάγερν με 35, η Σιόν και η Λουντογκόρτς με 29, η Σάλτμποργκ με 28, η Κοπεγχάγη με 26, η Ρόζεμποργκ με 25, Χαποέλ Μπερ Σεβά και η Λιασκέρτ Αρμενίας με 22, αλλά και η Μονακό με 20 γκολ διαφορά παραπάνω από την αμέσως επόμενη. Στη λίστα των πρωταθλητριών με κορυφαία επίθεση και άμυνα είναι και ο Ολυμπιακός Πειραιώς.

Μιλώντας για την άμυνα τώρα. Μόλις 11 ομάδες που είχαν την κορυφαία οπισθοφυλακή και όχι την καλύτερη επίθεση στέφθηκαν πρωταθλήτριες. Υπάρχει ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα, η Αστέρα, που με τη σκληρή της άμυνα (είχε την 3^η καλύτερη επίθεση) βγήκε πρώτη, ενώ υστερούσε σε αναλογία τερμάτων κατά 19 γκολ από την κορυφαία ομάδα της χώρας. Στην Ισπανία υπάρχει παράδειγμα. Η Χαφαρφιορό ήταν μόλις η 4^η πιο καλή επίθεση, αλλά πίσω δεν έμπαζε με τίποτα. Το ίδιο συνέβη και στη Μολδαβία με την Ντάτσια. Η Γιουβέντους απείχε κατά πολύ σε επιθετικές επιδόσεις από τη Ρόμα και τη Νάπολι, αλλά το φρούριο μπροστά στην εστία και ο κέρβερους Μπουφόν έκαναν τη διαφορά.

Ούτε μπροστά, ούτε πίσω

Υπάρχουν και περιπτώσεις (6) όπου δεν χρειάστηκε ούτε η κορυφαία επίθεση, ούτε η καλύτερη άμυνα. Στα δύο κορυφαία πρωταθλήματα ασ πούμε. Η Τσέλις πήρε... αργυρό μετάλλιο σε επίθεση και άμυνα, αλλά ολόχρυσο στη μάχη του τίτλου. Η Ρεάλ, αν και σούπερ επιθετική, υστερούσε της Μπαρσελόνα, ενώ είχε την 4^η καλύτερη άμυνα. Το πιο περίεργο συνέβη στη Ρωσία. Η Σπαρτάκ Μόσχας ήταν 3^η σε γκολ και 5^η χειρότερη ομάδα αμυντικά. Αλλά πήρε πρωτάθλημα, γιατί ήξερε να παίρνει τον ουσία. Μόλις 3^η επιθετικά και 2^η αμυντικά η Βιτορούλ Ρουμανίας, αλλά να 'την που έριξε τα τσιμέντα.

Συμπέρασμα: Στατιστικά η κορυφαία επίθεση δίνει και τις περισσότερες πιθανότητες για επιτυχία, αν έχεις και κορυφαία άμυνα, είσαι ακόμη πιο κοντά. Αν πίσω είσαι φρούριο και μπροστά καλός, έχεις καλές πιθανότητες. Όμως πέρα από τους κλασικούς αριθμούς, πάντα μετρά η ουσία. Να παίρνεις αποτέλεσμα και ως μην έχεις πρωτίες μπροστά και πίσω.

Μικαέλ Ποιτέ ο 14^{ος}

ΑΠΟΕΛ///
ΠΟΥΛΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

**ΤΖΙΜΠΟΥΡ, ΜΠΕ-
ΝΑΣΟΥΡ ΚΑΙ
ΟΝΟΥΑΤΣΙ, ΑΦΗ-
ΞΑΝ ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ
ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΑΡΧΑΓΓΕ-
ΛΟ, ΕΝΩ ΑΠΑΡΑ-
ΤΗΡΗΤΟΙ ΠΕΡΑΣΑΝ
ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΕΣ
ΟΠΩΣ ΟΙ ΑΜΠΑΛΟ,
ΜΠΕΛΑΪΤ,
ΑΝΟΝΑΜ
ΚΑΙ ΖΟΥΕΛΑ**

Αφορμή του ρεπορτάζ στάθηκε η απόκτηση του Μικαέλ Ποιτέ από τον ΑΠΟΕΛ. Οι «γαλαζοκίτρινοι» μπορεί να μην έχουν τη φήμη της ομάδας που ενισχύεται διαχρονικά με ποδοσφαιριστές από την αφρικανική ήπειρο, ωστόσο υπήρξαν κάποιες ενδιαφέρουσες περιπτώσεις. Είναι ενδεικτικό ότι από τον Αρχάγγελο πέρασαν ποδοσφαιριστές από το Τόγκο, την Τυνισία, το Μαρόκο, την Αλγερία, την Ανγκόλα, την Γκάνα, τη Νιγηρία κ.ά. Κάποιοι πρόσφεραν αρκετά, ενώ κάποιτοι άλλοι ήρθαν, είδαν και απήλθαν.

Ο Μικαέλ Ποιτέ είναι ασφαλώς το μεγάλο όνομα από τους ποδοσφαιριστές που έχουν αποκτηθεί μέχρι σήμερα από τους πρωταθλητές. Ο 33χρονος (τα συμπληρώνει στις 24 Σεπτεμβρίου) επιθετικός από το Μπενίν, πρωτοουσιτήθηκε στο κυπριακό φιλάθλο κοινό την περίοδο 2008-09 ως δανεικός στην Ομόνοια. Μάλιστα, σε 29 συμμετοχές πέτυχε 17 τέρματα, αριθμοί που τον έφεραν να «κερδίζει» μετεγγραφή στην Τουρκία και συγκεκριμένα στην ομάδα Adana Demir Spor, που αγωνίζεται στη 2η κατηγορία του πρωταθλήματος. Εκεί, έμεινε τις δύο τελευταίες περιόδους, όπου σε 68 συμμετοχές σημείωσε 47 γκολ! Οι επιδόσεις του, του έδωσαν το διαβατήριο της επιστροφής του στην Κύπρο, αυτήν τη φορά για λογαριασμό του ΑΠΟΕΛ. Και είναι απόλυτα φυσιολογικό όλοι στον ΑΠΟΕΛ να ευελπιστούν ότι στο πρόσωπο του Ποιτέ θα βρουν τον ποδοσφαιριστή που έχει το εύκολο γκολ.

Ήρθαν το στίγμα τους

Πέραν όμως του Ποιτέ, όπως προαναφέραμε, υπήρξαν στο παρελθόν ενδιαφέρουσες περιπτώσεις Αφρικανών παικτών που αγωνίστηκαν στον ΑΠΟΕΛ. Ο Ραφίκ Τζιμπούρ ανήκει σε αυτήν την κατηγορία και μάλιστα το όνομά του βρίσκεται σε περίοπτη θέση, αφού έβγαλε τα λεφτά του και με το παραπάνω. Ο Αλγερινός επιθετικός αγωνίστη-

κε στον ΑΠΟΕΛ την περίοδο 2014-15, όπου σε 26 συμμετοχές πέτυχε 14 γκολ και αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ της ομάδας.

- Στους ποδοσφαιριστές που ξεχώρισαν συγκαταλέγεται και ο Σελίμ Μπενασούρ. Ο Τυνισιος μέσος αγωνίστηκε δύο σεζόν στον ΑΠΟΕΛ, μέτρησε 38 συμμετοχές και πέτυχε τρία γκολ.

- Ένας άλλος Αφρικανός που έκανε αισθητή την παρουσία του είναι ο Μπέντζαμιν Ονουάτσι. Ο βραχύσωμος επιθετικός αγωνίστηκε στους «γαλαζοκίτρινους» την περίοδο 2008-09 ως δανεικός από τον Ιωνικό και με απολογισμό 24 συμμετοχές και οκτώ γκολ, συγκαταλέγεται στους παίκτες που πρόσφεραν.

- Ο Μαροκινός επιθετικός Μοχάμεντ Τσαούς αποκτήθηκε το 2000 ως μεγάλο όνομα, όμως δεν μπόρεσε να βοηθήσει την ομάδα λόγω τραυματισμού.

- Ο Ερμενίτζερ Χαγκαν κατάγεται από την Γκάνα και αγωνιζόταν στο κέντρο. Πήγε στον ΑΠΟΕΛ τον Ιανουάριο του 2006, ως μεγάλο όνομα, αφού προηγουμένως είχε αγωνιστεί για οκτώ χρόνια στην Ελλάδα (235 αγώνες-31 γκολ). Στον ΑΠΟΕΛ έμεινε έξι μήνες, με απολογισμό 10 αγώνες και ένα γκολ.

Ήρθαν, είδαν και απήλθαν

Υπήρξαν και οι περιπτώσεις Αφρικανών παικτών, που η παρουσία τους πέρασε απαρατήρητη και μόνο το όνομά τους θυμίζει σε κάποιους κάτι από το πέρασμά τους από τον Αρχάγγελο. Όπως αυτή του Αμπάλο, όνομα και πράγμα θα μπορούσε να ισοχυριστεί κανείς! Στον Αρχάγγελο πήγε το καλοκαίρι του 2006, μέτρησε μόλις τρεις συμμετοχές και αποχώρησε τον Ιανουάριο με προορισμό τον Εθνικό Πειραιώς.

- Ο Τιγιάνι Μπελάι υπέγραψε συμβόλαιο δύο χρόνων τον Αύγουστο του 2011. Ο Τυνισιος μέσος, που πήρε τη γαλλική υπηκοότητα, έμεινε στον Αρχάγγελο μόλις τέσσερις μήνες, αφού τον Ιανουάριο του 2012 αποχώρησε, μετρώντας οκτώ συμμετοχές και ένα τέρμα.

- Στην ίδια κατηγορία μπορεί να προστεθεί και ο Φρανσίσκο Ζουέλα. Ο Ανγκολέζος αμυντικός υπέγραψε συμβόλαιο δύο χρόνων τον Ιούνιο του 2012, ωστόσο ένα χρόνο μετά είδε την πόρτα της εξόδου, με απολογισμό μόλις έξι συμμετοχές.

- Ο Ισμαήλ Γκονσάλβες αποκτήθηκε τον Ιούλιο του 2013, ως δανεικός από τη Ρίο Αβέ. Το τερμπίο του φρα από τη Μπιάου της Τουνίνας και κατόχου πορτογαλικού διαβατηρίου ήταν θετικό, αφού σκόραρε απέναντι στη Μάρμπουργκ. Ωστόσο η συνέχεια δεν ήταν η αναμενόμενη. Έτσι, στις 31 Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου η συνεργασία διακόπηκε με απολογισμό 10 συμμετοχές και τρία τέρματα.

- Τον Ιούνιο του 2015 ο Λουίς Λεάλ υπέγραψε συμβόλαιο δύο χρόνων, ωστόσο τέλη του Αυγούστου δόθηκε δανεικός στη Μπλενέντες, έχοντας μόλις μια συμμετοχή και δύο γκολ με τη φανέλα του ΑΠΟΕΛ.

- Ο Εστρέλα αποκτήθηκε ως επένδυση τον Ιανουάριο του 2016, υπογράφοντας συμβόλαιο 2,5 χρόνων, ωστόσο στις 10 Αυγούστου του ίδιου χρόνου, το συμβόλαιό του τερματίστηκε, έχοντας απολογισμό μία συμμετοχή και αυτή ως αλλαγή στο 71'.

- Ο Νιγηριανός μεσοεπιθετικός Ορότισκο Ανονάμ πήγε στον ΑΠΟΕΛ τον Ιανουάριο του 2002, ως δανεικός, από τη Σλιέμα Βάντερς, όμως δεν ακούμπησε, αφού δεν κατέγραψε ούτε μια συμμετοχή!

Κρίθηκε ανέτοιμος

Ιδιαίτερη περίπτωση είναι αυτή του Μάικ Ορμίκου. Το καλοκαίρι του 2000, ο Νιγηριανός επιθετικός έμεινε ελεύθερος από την Ανόρθωση, με την οποία την προηγούμενη χρονιά είχε σημειώσει 14 γκολ στο πρωτάθλημα, βοηθώντας την να κερδίσει το τέταρτο της σειρά πρωτάθλημα. Ο Ορμίκου, όπως είναι φυσιολογικό, πήγε στον Αρχάγγελο ως ένα πολύ μεγάλο όνομα, όμως «κόπηκε» πριν ξεκινήσει το πρωτάθλημα, αφού κρίθηκε ότι δεν θα μπορούσε να βοηθήσει.

Ο Μπεκιάι κρατεί ακόμη τον πήχη

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΛΒΑΝΟ ΚΑΙ ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΤΟΝ ΚΑΜΙΝΣΚΙ ΚΑΙ ΤΗΝ 1Η ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΟΠΡΙΒΕΤΣ, Η ΑΝΟΡΘΩΣΗ ΤΑΛΑΙΠΩΡΗΘΗΚΕ ΑΡΚΕΤΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ

ΑΝΟΡΘΩΣΗ///
ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Στα χρόνια της κυριαρχίας της (1997-2000), η Ανόρθωση είχε κάτω από τα δοκάρια τον Νίκο Παναγιώτου. Στο πρωτάθλημα του 2005 και το έπος της Τραπεζούντας, είχε ξεπεταχτεί τότε ο εξαιρετικά ταλαντούχος Αντώνης Γιωργαλλίδης. Το 2008 στο πρωτάθλημα και στη μεγάλη πορεία στο Τσάμπιονς Λιγκ, την εστία υπεράσπιζε ο Αρίαν Μπεκιάι. Σημείο λοιπόν αναφοράς στις τρεις αυτές περιπτώσεις, ένας πολύ καλός τερματοφύλακας. Μετά την αποχώρηση Μπεκιάι, οι αποτυχημένες επιλογές αποτελούν κανόνα και οι επιτυχημένες, είναι εξαιρέσεις. Γενικά η Ανόρθωση ταλαιπωρήθηκε πάρα πολύ στη θέση του τερματοφύλακα και δεν είναι τυχαίο ότι δεν έχει και επιτυχίες στην περίοδο αυτή. Οπότε είναι άκρως σημαντικό να βρει φέτος έναν πραγματικό Κέρβερο.

Αρίαν ο... 2ος και 1ος
Ο Μπεκιάι, που λέτε, ήταν ο κορυφαίος μέχρι σήμερα ξένος τερματοφύλακας της «Κυρίας». Δεν ήταν αυτός

που εγκαίνιασε την κάθοδο των αλλοδαπών πορτιέρο, αλλά έβαλε πολύ ψηλά το πήχη με την απόδοσή του. Πολλά τα σπουδαία απογεύματα, ακόμη περισσότερα τα αξέχαστα βράδια του Αλβανού την περίοδο 2006-2010. Τη χρονιά του Τσάμπιονς Λιγκ, είχε σαν αντικαταστάτη τον Νάγκι. Αυτός ήταν ο πρώτος ξένος (περίοδος 2005-06) και έκλεισε συνολικά 4 χρονιές στην Ανόρθωση. Μια χαρά για 2ος. Ο Νάγκι πήγε μια χρονιά στον Διγενή και πίσω από τον Μπεκιάι αποκλήθηκε ο Περουβιανός Μπαζάν (1 παιχνίδι). Το καλοκαίρι του 2009, η Ανόρθωση απέκτησε τον Σέρβο Νεράνγια Σούπιτς, ο οποίος είχε εντυπωσιάσει στην πατρίδα του τα δύο προηγούμενα χρόνια. Έπαιξε 44 ματς στην Ευρώπη, αλλά έφυγε κακώς κακώς μετά τον αποκλεισμό από την Πέτροβατς, έχοντας μεγάλη ευθύνη για το τότε κάζο. Τη χρονιά 2010-11, η Ανόρθωση ποντάρι στον Αλβανό Κόζαϊτσκ. Ο Σλοβάκος, η αλήθεια να λέγεται, είχε πολύ καλά στοιχεία. Τα έδειξε, άλλωστε, όταν αποχώρησε, παίζοντας για χρόνια στη Πλζεν και δείχνοντας εξαιρετικά στοιχεία με την Εθνική στο Γιούρο 2016. Στο «Αντώνης Παπαδόπουλος» ήταν

με τα φεγγάρια του. Μάλιστα εκείνη τη χρονιά πήρε αρκετά λεπτά συμμετοχής ο μέτριος Αρκουέγιο, ενώ τον Ιανουάριο αφίχθη ο Κοβαλέφκο. Διεθνής με την Πολωνία, με μεγάλη καριέρα. Αλλά έπαιξε μόνο ένα αγώνα (με τη Δόξα) και το πέρασμά του σφραγίστηκε από τη δικαστική του διαμάχη τα επόμενα χρόνια και την αποζημίωση που πλήρωσε η Ανόρθωση. Επιστρέφοντας στον Κόζαϊτσκ, λογιζόταν για 2ος τη χρονιά 2011-12, αφού αποκλήθηκε ο μόνιμος τερματοφύλακας της Εθνικής Βουλγαρίας Ντιμίτρ Ιβάνκοφ. Στα χαρτιά, μια χαρά. Στην πράξη, καταστροφή. Είχε σοβαρή ευθύνη στον αποκλεισμό από τη Ραμπότνικισκ και είχε άμεσα αντίο. Έναν αγώνα (+2 στο κύπελλο) εκείνη τη χρονιά έκανε ο Πολωνός Σταχόβιακ. Η Ευρώπη και οι αποτυχίες, ήταν τελικά κύκνειο άσμα για αρκετούς. Όπως για τον Σέρζιζαν Μιλιάζιτς, που έφυγε μετά τον αγώνα με την Ντίλα Γκόρρι. Είχε μάλιστα δεχτεί και επίθεση από αγανακτισμένους οπαδούς. Αποκλήθηκε άμεσα ο Γάλλος Βαλβέρν, που έπαιξε δύο σεζόν και δόθηκε μετά δανεικός στον Εθνικό Άκνας. Τηρουμένων των αναλογιών, δεν τα πήγε άσχημα.

Επιτέλους... Καμίνσκι
Τα δύο τελευταία χρόνια τα πράγματα ήταν σαφώς καλύτερα. Ο Καμίνσκι (2014-15) μπορεί να πει εύκολα κάποιος πως στάθηκε στο ύψος του... Μπεκιάι. Εξαιρετικός ο μικρός, αλλά δυστυχώς ήρθε σαν δανεικός και μετά από ένα χρόνο αποχώρησε. Η Ανόρθωση και άλλες ομάδες προσπάθησαν να τον φέρουν ξανά, αλλά πλέον ο Καμίνσκι είναι άλλου επιπέδου και κασέ. Στον πάγκο, μόνιμα για 3 χρόνια (14-16) ήταν ο Αργεντινός Βέγκα, που ήπιε και πίσω από το Γιαν Κόπριβets. Ο οποίος έκανε ομολογουμένως εξαιρετική πρώτη χρονιά, κατέγραψε πολλά... άπασα. Όμως η αλήθεια είναι πως η 2η του χρονιά σηματοδοτήθηκε από σκαμπανεβάσματα. Αρκετές πολύ καλές εμφανίσεις, αλλά και αρκετές άσχημες, με αναπάντεχα άσχημες αντιδράσεις και ορισμένα πολύ φτηνά γκολ. Σε όλα αυτά τα χρόνια (2005-2017) αγωνίστηκαν και Κύπριοι. Ο Χρίστος Μάστρου πήρε αρκετά παιχνίδια τη χρονιά 2012-13. Λίγες συμμετοχές κατέγραψαν ο Ανδρέας Κίττος, ο Γαβριήλ Κωνσταντίνου και την τελευταία χρονιά ο νεαρός Παπαδόπουλος.

Οι εμβληματικές μορφές της «Κυρίας»

ΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Αντωνάκης και Στέφανος. Δύο εμβληματικές μορφές της Ανόρθωσης. Δύο αρχηγοί της ομάδας που έβαλαν την σφραγίδα τους στην πορεία της «Κυρίας» και όχι μόνο, που αγαπήθηκαν από τους χιλιάδες φίλους της Ανόρθωσης αλλά κέρδισαν και τον θαυμασμό και την εκτίμηση κάθε φιλάθλου της Κύπρου για την ποδοσφαιρική τους αξία και το ήθος τους. Ο Αντωνάκης Κκαφάς και ο Στέφανος Λυσάνδρου έγιναν γνωστοί με τα μικρά τους ονόματα, αφού στη δική τους εποχή οι παίκτες έπαιζαν για τη φανέλα για το σωματείο τους και ήταν πολύ συνδεδεμένοι με τον κόσμο. Οι δύο μεγάλοι αρχηγοί της Ανόρθωσης σίκωσαν το βάρος σε μια δύσκολη και κρίσιμη καμπή για το ιστορικό σωματείο. Ήταν αμέσως μετά τον εκτοπισμό που, όχι μόνο κράτησαν όρθια την Ανόρθωση, αλλά και την οδήγησαν στο πρώτο τρόπαιο -κύπελλο 1975- που οδήγησε πολλά και βοήθησε στην ψυχολογία της ομάδας. Αρχηγοί όχι μόνο στο γήπεδο μα και στα αποδυτήρια, οι Αντωνάκης και Στέφανος έδιναν το παράδειγμα στους νεότερους, ενώ μετά τον τερματισμό της καριέρας τους ο πρώτος βοήθησε και προπονητικά και ο δεύτερος μέσα από το διοικητικό συμβούλιο.

Αντωνάκης Κκαφάς

Μεγάλο αστείρι της Ανόρθωσης για μια 20ετία (1962-1982), είναι από τους λίγους παίκτες που έπαιξε σε τρεις ξεχωριστές εποχές στην ομάδα. Ο Αντωνάκης κατέχει ένα ξεχωριστό ρεκόρ, αφού έχει τις περισσότερες συμμετοχές στην ιστορία της Ανόρθωσης, συνολικά 450. Ο μεσοεπιθετικός της «Κυρίας» γεννήθηκε στις 26 Δεκεμβρίου 1947 στο Παραλίμνι, όπου έκανε τα πρώτα του ποδοσφαιρικά βήματα. Στην Ανόρθωση τον πήρε ο θεός του, ο Αντωνάκης Κκαφάς, που διέπρεπε εκείνη την εποχή στην ομάδα. Το 1963 προωθήθηκε στην πρώτη ομάδα, όπου και μονιμοποιήθηκε. Μεγάλο ταλέντο με άριστη κατάρτιση, με ηγετικά χαρίσματα και πολύ δυνατό σουτ, ο Αντωνάκης ευτύχησε στα 16,5 του

ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΣ, ΟΙ ΔΥΟ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΗΣ ΑΝΟΡΘΩΣΗΣ ΠΟΥ ΕΒΑΛΑΝ ΤΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΟΛΩΝ

χρόνια να πανηγυρίσει την κατάκτηση κυπέλλου δίπλα σε μεγάλα ονόματα της εποχής. Ξεκίνησε ως εξω δεξιά και το 1967 -επί Σιμονόφοκ- μετατράπηκε σε κεντρικό κυνηγό, φορώντας μέχρι το τέλος της καριέρας του τη φανέλα με τον αριθμό 9. Το 1972 μετατοπίστηκε στον χώρο του κέντρου και παρέμεινε στη μεσαία γραμμή μέχρι το 1982, όταν αποσύρθηκε από την ενεργό δράση σε ηλικία 35 χρονών, και αργότερα 450 συμμετοχές και 95 τέρματα, έχοντας κατακτήσει τρία κύπελλα (1964, 1971, 1975) και μια Ασπίδα (1964). Διέθετε ισχυρότατο σουτ και μεγάλη ευχέρεια στο σκοράρισμα. Την περίοδο 1967-68 ήταν ο δεύτερος σκόρερ του πρωταθλήματος πετυχαίνοντας 26 τέρματα. Το 1973 κλήθηκε αρχηγός της ομάδας, διατηρώντας το περιβραχιόνιο μέχρι το τέλος της καριέρας του. Για 20 χρόνια ο Αντωνάκης αποτελούσε σημαία της ομάδας και παράδειγμα προς μίμηση. Ανθρωπος χαμηλών τόνων με εξαιρετικό ήθος, κέρδισε τον σεβασμό και την εκτίμηση όλων των φιλάθλων λόγω της ποδοσφαιρικής του αξίας και του χαρακτήρα του. Το 1983 η ΕΑΚ του ανένευσε τον τίτλο του αθλητή ήθους. Ο κόσμος της Ανόρθωσης τον αποκαλείτο επιδιδονιάς του το έπαθλο «Αντώνης Παπαδόπουλος» το 1982, πριν από τον αγώνα με τον ΑΠΟΕΛ στο Δασόκι Άκνας. Κι όμως αυτός ο μεγάλος παίκτης δεν πήρε ποτέ του κλήση για την Εθνική μας ομάδα!

Στέφανος Λυσάνδρου

Ηγετική μορφή της Ανόρθωσης στις δεκαετίες '70 και '80, στην οποία αγωνίστηκε για 13 χρόνια, αφού προηγουμένως αγωνίστηκε για 6 χρόνια στον ΑΣΠΑ Λύσης. Στα 35 που αποχώρησε από τα γήπεδα παίζοντας ξανά στην ομάδα της γενέτειράς του για να την βοηθήσει να σταθεί όρθια στις δυσκολίες που αντιμετώπιζε. Ο Στέφανος ήταν μια σεβαστή ποδοσφαιρική

προσωπικότητα. Μια ηγετική φυσιογνωμία, που δέσποζε στην άμυνα. Κεντρικός αμυντικός με ακαταβίβλια αγωνιστικά αποθέματα, δυνατός, με εξαιρετικό άλμα και κεφαλιά αλλά και σπουδαία μακρινή μπαλιά, συνδύαζε το πάθος, την ψυχική και το ποδοσφαιρικό του μυαλό. Είχε επίσης το χάρισμα να καθοδηγεί άριστα την αμυντική γραμμή της ομάδας. Πρότυπο μαχητικότητας και σθένους, σταθερή ποδοσφαιρική αξία, κέρδισε την αγάπη και την εκτίμηση του φιλάθλου κόσμου στο σύνολό του. Από το 1974 έως στο τέλος της καριέρας του υπήρξε πολύτιμη μονάδα και της Εθνικής Κύπρου. Ο Στέφανος γεννήθηκε στη Λύση στις 3 Δεκεμβρίου 1949. Φοίτησε στο Γυμνάσιο Αμμοχώστου έχοντας ως καθηγητή τον Αντώνη Παπαδόπουλο. Ξεκίνησε την καριέρα του στον ΑΣΠΑ την περίοδο 1963-64 σε ηλικία μόλις 13 χρονών. Αγωνίστηκε ανελλιπώς έως το 1971 διαδραματίζοντας ηγετικό ρόλο στην ομάδα. Το 1971 πραγματοποιήθηκε η πολυκροτή μετεγγραφή του στην Ανόρθωση, η οποία προσέφερε ένα σεβαστό χρηματικό ποσό και αρκετούς ποδοσφαιριστές ως ανταλλάγμα για να τον εντάξει στη δύναμή της. Πήρε μονάχα έναν τίτλο με την Ανόρθωση (Κύπελλο 1975), είχε 28 φορές φορέσει τη φανέλα της Εθνικής, με την οποία σκόραρε μια φορά (κατά του Βελγίου εκτός έδρας 2-3). Ο Στέφανος ευτύχησε να κερδίσει κάτι πολύ πιο σημαντικό. Να καταξιωθεί στη συνείδηση όλων των Ανορθωσιτών αλλά και του φιλάθλου κόσμου της Κύπρου γενικότερα. Κέρδισε τον απόλυτο σεβασμό και το καθολικό θαυμασμό για τις ποδοσφαιρικές του αρετές, τα ψυχικά του χαρίσματα, το υπερβόλλον ήθος του, μια πιο πολύ για την αυταπάρνηση και την αυτοθυσία, με την οποία πάλεψε εντός και εκτός γηπέδων για την αναστήλωση της Ανόρθωσης μετά την προσφυγή. Το 1979 η ΕΑΚ τον ανέδειξε αθλητή ήθους.

Βήμα-βήμα προς την καταξίωση

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

«ΤΗ ΝΕΑ
ΧΡΟΝΙΑ
ΘΕΛΩ ΝΑ
ΠΑΩ ΑΚΟΜΗ
ΚΑΛΥΤΕΡΑ,
ΝΑ ΦΤΑΣΩ
ΟΣΟ ΠΙΟ ΨΗΛΑ
ΓΙΝΕΤΑΙ»

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διαίτητες σουστάσεις για τον Κωνσταντίνο Λαίτη δεν χρειάζονται. Συστήνεται με τον καλύτερο τρόπο ο ίδιος εντός των γραμμών ενός ποδοσφαιρικού γηπέδου. Εκεί όπου ο ίδιος νιώθει άνετος, ζει το κάθε λεπτό του παρουσιάζοντας τα πλούσια προσόντα του αλλά και την ποδοσφαιρική, αθλητική και κοινωνική παιδεία που έχει αποκτήσει. Έχει καταφέρει να πραγματοποιήσει το παιδικό του όνειρο, να παίξει ποδόσφαιρο σε υψηλό επίπεδο. Για να το πετύχει, όμως, θυσίασε πολλά. Σε ηλικία 16 χρονών πήρε την μεγάλη απόφαση, ετοίμασε τις βαλίτσες του και μπήκε στο αεροπλάνο με προορισμό το Νότιγχαμ στην Αγγλία, αφήνοντας πίσω τη θάλπωρή της οικογένειας, τους φίλους του και όλα τα ωραία της ηλικίας του. Εκεί απέκτησε όλα τα ποδοσφαιρικά και όχι μόνο προσόντα. Επέστρεψε στην Κύπρο, αλλά παραλίγο να βρεθεί σε εκείνη τη κατηγορία των πολλών υποσχόμενων παικτών, που δεν έκαναν καριέρα. Τελικά, όμως, έσωσε και με δυσκολία, έσωσε και με αναγκαστικό πέρασμα από την ταλαιπωρημένη εκείνη χρονιά στην Αλκή, ο Λαίτης βρήκε τον διάδρομο να αγωνιστεί στην Ανόρθωση, να κάνει άμεσα μπαμ. Αρχοντικός στις εμφανίσεις του, παρά το νεαρό της ηλικίας του. Οι χρονιές στην

«Κυρία» του έδωσαν το εισιτήριο για την εθνική ομάδα. Την ίδια στιγμή η διοίκηση της Ανόρθωσης απέρριψε αρκετές προτάσεις ομάδων του εξωτερικού, όχι όμως και του Ολυμπιακού Πειραιώς. Έτσι στις 29 Ιουνίου 2016 η ομάδα του Πειραιά ανακοίνωσε την απόκτηση του έναντι 600.000 ευρώ. Λίγες ημέρες αργότερα δόθηκε δανεικός στην Σταντάρ Λιέγης για δυο χρόνια. Στο Βέλγιο ο Λαίτης έγινε βασικός και ανα αντικαταστάτος, ενώ την ίδια ώρα ομάδες από άλλα πρωταθλήματα τον έβαλαν στο μάτι. Όλα αυτά μόλις στα 23 του. «Δόξα τω Θεώ τελείωσε καλά η ποδοσφαιρική χρονιά στο Βέλγιο. Η χρονιά άρχισε πολύ καλά για την ομάδα, αλλά και για μένα, όμως στον β' γύρο τα αποτελέσματα δεν ήταν πολύ καλά για την ομάδα ούτε και για μένα. Όμως αν το δούμε γενικά, ήταν θετική χρονιά για μένα και στοχεύω να κάνω μια ακόμα καλύτερη περίοδο του χρόνου».

Πώς είναι η ζωή σου στο Βέλγιο;

«Η καθημερινότητα και η ζωή στο Βέλγιο είναι εντελώς διαφορετική. Προπόνηση, φαγητό και σπίτι, εκτός αν έχει διπλή προπόνηση, οπότε μένει στο γήπεδο. Δεν είναι όπως στην Κύπρο, να πας να πεις τον καφέ σου, να χαλαρώσεις».

Τι παραπάνω έχει το Βέλγιο ποδοσφαιρικά;

«Από ποιότητα δεν έχει κάτι ανώτερο από εμάς. Έχει σαφώς οργάνωση, το πώς δουλεύουν στις ακαδημίες, τη φιλοσοφία τους, στοιχεία που λείπουν στην Κύπρο, τη νοοτροπία».

Ήταν δύσκολη η πρώτη χρονιά;

«Είναι ένα πρωτάθλημα με πιο δυνατούς ρυθμούς, περισσότερες απαιτήσεις. Στην αρχή ήταν δύσκολα, όμως όταν πήρα παιχνίδια στα πόδια μου ένιωθα πολύ καλά και 100% έτοιμος. Τη νέα χρονιά θέλω να πάω ακόμα καλύτερα και όσο πιο ψηλά γίνεται».

Γράφτηκε κατά διαστήματα ότι ομάδες εκτός Βελγίου σε παρακολουθούσαν;

«Φυσικά, τα άκουγα όλα αυτά, σχεδόν καθημερινά. Όμως δεν έδινε πολλή σημασία. Μόνο αν υπήρχε κάτι ουσιώδες θα με ενθάρρυνε ο εκπρόσωπός μου».

Σκέφτεσαι την επιστροφή σου στον Ολυμπιακό Πειραιώς;

«Ακούγονται και γράφονται πολλά για τον Ολυμπιακό Πειραιώς. Το ελληνικό πρωτάθλημα νομίζω είναι στο ίδιο επίπεδο με αυτό του Βελγίου. Ο Ολυμπιακός είναι

μια πολύ μεγάλη ομάδα, όμως αυτά που λέγονται δεν ξέρω αν ισχύουν, θα δείξει στην πορεία».

Η Ανόρθωση είχε ακόμα μια αποτυχημένη χρονιά.

«Δυστυχώς, η Ανόρθωση έμεινε στα ίδια επίπεδα όπως ήταν και τα προηγούμενα χρόνια. Όμως είμαστε σίγουροι όλοι ότι η Ανόρθωση τα επόμενα χρόνια θα επιστρέψει εκεί που ανήκει».

Η ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ

Σύμφωνα με τη διεθνή ποδοσφαιρική ιστοσελίδα www.transfermarkt.com <<http://www.transfermarkt.com>> η χρηματιστηριακή αξία του Κωνσταντίνου Λαίτη φτάνει τα 3.000.000. Τον Απρίλιο του 2015, φορώντας τη φανέλα της Ανόρθωσης, η αξία του ήταν 500.000 ευρώ. Στις 5 Μαΐου 2016 έφτασε το 1.000.000 ευρώ. Η μετεγγραφή του στη Σταντάρ Λιέγης ανέβασε και την αξία του, η οποία στις 20 Οκτωβρίου 2016 έφτασε τα 2.000.000 ευρώ. Τα ποδοσφαιρικά του προσόντα δεν άργησε να τα φανερώσει στο Βέλγιο και έτσι στις 21 Ιανουαρίου 2017 η ποδοσφαιρική του αξία έφτασε τα 3.500.000 ευρώ. Η ολοκλήρωση της ποδοσφαιρικής χρονιάς φέρνει τον Κωνσταντίνο Λαίτη στην τιμή των 3.000.000 ευρώ.

Το μεγάλο «στοίχημα» του Μπαλταζάρ

ΚΩΣΤΗΣ ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ

Ο Μπρούνο Μπαλταζάρ βάζει συνεχώς στοιχήματα από την ημέρα που προσλήφθηκε στην ΑΕΛ και προσπαθεί να τα κερδίσει. Ο Πορτογάλος τεχνικός είναι αποφασισμένος να αφήσει το στίγμα του στη λεμεσιανή ομάδα, γι' αυτό και δεν διστάζει να βάζει στόχους και τον πήχη ψηλά. Ήδη κέρδισε τον πρώτο και πιο σημαντικό, που ήταν η αποδοχή του από τον κόσμο. Η αλήθεια είναι πως όταν ανακοινώθηκε η πρόκλησή του, πολλοί ήταν εκείνοι που είχαν τις αμφιβολίες τους, όμως ο κ. Μπαλταζάρ τους κέρδισε με τη δουλειά του. Το δεύτερο και πιο σημαντικό ήταν η έξοδος της ομάδας στην Ευρώπη, που, κακά τα ψέματα, όταν ανέλαβε την ομάδα φαινόταν κάτι πολύ δύσκολο. Και τώρα μπαίνουν τα νέα στοιχήματα.

Οι «κίτρινοι» στο τέλος του μήνα θα αγωνιστούν για 3η φορά στην Ευρώπη τα τελευταία χρόνια. Η πρώτη ήταν το 2012, όταν ως πρωταθλήτρια η λεμεσιανή ομάδα βρέθηκε μian ανάσα από τους ομίλους του Τοάμπιονς Λιγκ, και αγωνίστηκε στους ομίλους του Γιουρόπα, και η δεύτερη το 2014, όταν τα εμπόδια των Ζενίτ και Τσίεναμ αποδείχθηκαν πολύ ψηλά για τη λεμεσιανή ομάδα, με αποτέλεσμα να μην μπορέσει να επαναλάβει τον άθλο της.

Όσο πιο μακριά μπορεί φέτος η ΑΕΛ να ξεκινήσει από τον α' προκριματικό γύρο και σαν στόχο έχει να φθάσει όσο πιο μακριά μπορεί. Λογικά δεν θα αντιμετωπίσει προβλήματα στα πρώτα παιχνίδια, ενώ αν δεν φανεί άτυχη, λογικά θα περάσει και από τον β' προκριματικό γύρο. Μετά αρχίζουν τα δύσκολα, με τους «κίτρινους» να είναι αποφασισμένοι να κάνουν ό,τι μπορούν για

να επαναλάβουν τη σπουδαία επιτυχία του 2012.

Για τον Μπρούνο Μπαλταζάρ, το στοίχημα είναι άλλο. Και στις δύο χρονιές στις οποίες η ΑΕΛ αγωνίστηκε στην Ευρώπη, στο πρωτάθλημα δεν τα πήγε καλά. Μπορεί να προκρίθηκε στον τελικό του κυπέλλου τις επόμενες χρονιές (την περίοδο 2012-13 με Απόλλωνα, την περίοδο 2014-15 με ΑΠΟΕΛ), όμως στο πρωτάθλημα τερμάτισε στο β' γκρουπ και τις δύο σεζόν, με αποτέλεσμα οι χρονιές να χαρακτηριστούν αποτυχημένες. Έτσι λοιπόν ο Πορτογάλος τεχνικός της λεμεσιανής ομάδας θέλει να το αλλάξει αυτό. Να κάνει η ομάδα του καλή πορεία στην Ευρώπη και ταυτόχρονα να υλοποιήσει τους στόχους που θα τεθούν για το πρωτάθλημα, που σίγουρα θα είναι πιο μεγάλοι σε σχέση με τη χρονιά που έφυγε.

Να θυμίσουμε ότι την περίοδο 2012-13 η ΑΕΛ τερμάτισε στην 5η θέση του πρωταθλήματος, μένοντας σχετικά χωρίς εκτός μάχης για την πρώτη 4άδα, ενώ τα πράγματα την περίοδο 2014-15 ήταν ακόμα χειρότερα, αφού οι «κίτρινοι» δεν κατάφεραν να μπουν στο πρώτο γκρουπ και παρά το ότι πλέον σε αυτό οι ομάδες αυξήθηκαν σε έξι. Έτσι τερμάτισε 7η και κατ'ελάχιστον. Ταυτόχρονα μπορεί να έφτασε στους τελικούς του κυπέλλου τις συγκεκριμένες χρονιές, όμως αυτό δεν αποτελεί κάτι το ιδιαίτερο, αφού η ΑΕΛ τους έχασε και τους δύο μεγάλωντας το αρνητικό σερί της που κρατά από το 1989, όταν και κατέκτησε για τελευταία φορά το τρόπαιο.

Σε δύο φάσεις η στελέχωση

Δεν είναι τυχαίο το ότι ο κ. Μπαλταζάρ θέλει να στελεχωθεί η ομάδα του σε δύο φάσεις. Η πρώτη φάση είναι τώρα, με την ΑΕΛ να έχει αποκτήσει ποδοσφαιριστές για να συμπληρωθούν κάποια κενά που είχε η ομάδα, έτσι ώστε να παρουσιαστεί αντα-

γωνιστική στα πρώτα παιχνίδια της στην Ευρώπη. Όμως είναι δεδομένο ότι θα μείνουν θέσεις για να συμπληρωθούν πιο μετά, προς τον Αύγουστο, όταν θα ξεκινήσει το πρωτάθλημα. Ο τεχνικός της ΑΕΛ ξέρει ότι η Ευρώπη είναι πολύ δελεαστική, όμως η χρονιά θα κριθεί επιτυχημένη ανάλογα με το τι θα καταφέρει η ομάδα τον επόμενο Μάιο.

Να μην εκπλαγούμε ανάλογα με την πορεία της ομάδας στην Ευρώπη αλλά και την εικόνα που θα δείξουν κάποιοι ποδοσφαιριστές, να γίνει το απαραίτητο λίφτινγκ, ώστε στο πρωτάθλημα να είναι ακόμα πιο ανταγωνιστική και πιο δυνατή.

ΑΕΛ /// ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΣ Ν' ΑΦΗΣΕΙ ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ ΤΟΥ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΙΑΝΗ ΟΜΑΔΑ ΚΑΙ Γ' ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΔΙΣΤΑΖΕΙ ΝΑ ΒΑΖΕΙ ΨΗΛΑ ΤΟΝ ΠΗΧΗ

Η (πρότερη) αδυναμία και η ανάγκη δημιουργίας κορμού

Πρώτο μέλημα του Πάμπου Χριστοδούλου είναι να βρει παίκτες με βάση ένα συγκεκριμένο μπάτζετ, που να δέσουν και να δημιουργήσουν ένα ισχυρό ανταγωνιστικό σύνολο. Ο Κύπριος τεχνικός έχει ουσιαστικά και πρακτικά την αποστολή να στήσει την Ομόνοια σχεδόν από την αρχή. Θα γίνουν 11-12 μεταγραφές, πολλές από αυτές 11άδας. Μπορεί ο Χριστοδούλου να έχει γενικά τη τάση να αλλάζει πολλά στις ομάδες που αναλαμβάνει, όμως θα ήταν ο πρώτος που θα προτιμούσε να έβρισκε ένα γερό αριθμητικά και ποιοτικά κορμό, στον οποίο να κάνει λίγες και συγκεκριμένες προσθήκες. Θα ήταν ευχής έργον, αλλά... Το ζητούμενο λοιπόν είναι αρκετοί από τους νεοαφιχθέντες να σταδιοδρομήσουν και χρονικά στην ομάδα, έτσι ώστε η επιθυμία (της Ομόνοιας και της κάθε ομάδας), να έχει σταθερό κορμό 16-17 παικτών που να τον μεταφέρει από σεζόν σε σεζόν, με απαιτούμενες προσθήκες και σταδιακή ελεγχόμενη ανανέωση. Το «τριφύλλι», όσο και αν προσπάθησε τα τελευταία χρόνια, ούτε καν πλησίασε σε έναν τέτοιο στόχο. Οι αριθμοί είναι πεντακάθαροι. Οι λόγοι πολλοί. Αποτυχημένες επιλογές ο κυριότερος. Υπάρχει επίσης η παραχώρηση (πώληση παικτών),

που είχαν καλές προτάσεις από εξωτερικό και πήραν μεταγραφές. Ο Σοάρες, ο Σέρνιαν και ο Ποιτέ είναι τα καλύτερα παραδείγματα. Οι οικονομικές δυσκολίες ήταν ένα σημαντικό εμπόδιο και, παρόλο που έγινε προσπάθεια ειδικά τη τελευταία τριετία να συνδυαστεί το καλό με το φτηνό παίκτες, αυτή δεν απέφερε καρπούς. Η Ευρώπη έφερνε από την άλλη τα οικονομικά οφέλη, αλλά η έναρξη των υποχρεώσεων νωρίς-νωρίς, ανάγκαζε σε προγραμματισμό -πριν και βιασύντη. Θυμίζουμε πως ο Κώστας Καϊάφας προσπαθούσε να βγάλει 11άδα για να αγωνιστεί πριν από 3 καλοκαίρια στο Μαυροβούνιο. Τελικά, μόλις 8 παίκτες (τέσσερεις ξένοι, τέσσερεις Κύπριοι, δεν υπολογίζεται ο Χριστοφής), ξεπέρασαν τους 24 μήνες παρουσίας στο Ηλίος Πούλλος, από τους 72 που αποκλήθηκαν από το 2012-13. Σχεδόν το 30% παρέμειναν μόνο 12 μήνες. Έτσι, εξηγείται σε μεγάλο βαθμό η απουσία σταθερότητας και χημείας. Ο Πάμπου Χριστοδούλου έχει λοιπόν διπλή αποστολή. Ανταγωνιστική ομάδα για το σήμερα και το αύριο. Αυτήν τη φορά έχει τη πολυτέλεια του χρόνου και την προίτησή του, την ικανότητα του, να κάνει μαζικές αλλαγές και να δημιουργεί άμεσα καλή χημεία.

Η πενταετία

Οι πρώτες μαζικές αλλαγές, μετά την τελευταία κατάκτηση τίτλου (κύπελλο 2012), ξεκίνησαν τη χρονιά 2012-13 και με το πέρασμα της τελευταίας χρονιάς κλείνει η πενταετία. Ο Νεόφυτος Λάρκου έκανε τον προγραμματισμό της χρονιάς εκείνης (ήταν ο 2ος του). Είχε σε σύγκριση με τις επόμενες χρονιές ένα καλό

μπατζετ, προχώρησε σε διψήφιο αριθμό κινήσεων. Ο Κύπριος τεχνικός (που τη προηγούμενη χρονιά επέλεξε τον Μαργκάσα) έκανε 11 μεταγραφές, δύο εξ αυτών σταδιοδρομήσαν. Ο Αοίς είναι ο ρέκορντμαν από τους ξένους με 4 χρόνια, ο Σκέρμπι με μία διακοπή έξι μηνών έκανε 3,5. Αναλόγως με τα δεδομένα, έμειναν αρκετά, ο Αντράντε (δύο χρονιές) και ο Σκαρμτσιόσιου (συνολικά 2,5). Τον Ιανουάριο του 2013 αφίχθηκε ο Μορέρα, που έκατσε 2,5 σεζόν και ο Ρουσιός που έχει το ρεκόρ με 4,5 χρόνια. Στον πάγκο ήταν ήδη ο Τόνι Σαβέβσκι, που έκανε προγραμματισμό για τη χρονιά 2013-14. Από τους παίκτες που επέλεξε ο Σκοπιανός, κανένας δεν έκατσε πάνω από 12 μήνες. Είς και μόνος, ο Ρούμπινο, που αποκτήθηκε τον χειμώνα επί Λοτίνα και έβγαλε 1,5 σεζόν. Ο Κώστας Καϊάφας έκανε 17 μεταγραφές στον 1ο του προγραμματισμό. Ράμος και Κιρμ έκατσαν δύο χρόνια. Στα θετικά ότι δύο Κύπριοι που αποκτήθηκαν τότε έκλεισαν τριετία (Παναγή, Φυλακισιού), ο Οικονομίδης διατέτα, ενώ άλλα δύο αποκτήματα (Φοφανά, Λιομπανίτζε), ξεπέρασαν τον ένα χρόνο. Από τις μεταγραφές της περιόδου 2015-16, μόν ο Ρούνιου, ο Σέρνιαν, ο Φλορέσκου και ο Καρλίτος έκαναν πάνω από 12 μήνες (οι δύο τελευταίοι αποκτήθηκαν τον Ιανουάριο). Εδώ προστίθεται και ο Χριστοδούλου, που κλείνει διατέτα. Σε ό,τι αφορά το πρότζεκτ Νταμιτζά, δεδομένη θεωρείται η παραμονή από την περσινή ομάδα μόνο 5 περιων αποκημάτων. Εννοείται φυσικά ότι η περίπτωση Χριστοφής, που επανήλθε προ διατέτας, και παιδιών που προσοθήθηκαν στην ομάδα (Φιλιάτς, Κατελάρης), εξαιρούνται από το όλο σκηνικό.

ΜΕΤΕΓΓΡΑΦΕΣ (72)

2012-13	13
2013-14	12
2014-15	18
2015-16	13
2016-17	16

Υπολογίζονται οι μεταγραφές καλοκαιριού και Ιανουαρίου.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ

0	0
1	4,5 χρόνια:
1	4 χρόνια:
1	3,5 χρόνια:
3	3 χρόνια:
2	2,5 χρόνια:
8	2 χρόνια:
8	1,5 χρόνια:
27	1 χρόνο:
16	6 μήνες:
5*	6- μήνες:

* Παίκτες που αποκτήθηκαν, αλλά έφυγαν άμεσα (π.χ. Οζ Ράλι), δεν αγωνίστηκαν (Πέρεζ) ή έφυγαν πριν από τον Δεκέμβριο (Κακουμπαβά).

** Δεν υπολογίζεται η περίπτωση Χριστοφής, ενώ οι ποδοσφαιριστές που αποκτήθηκαν στην περσινή χρονιά και συνεχίζουν, τοποθετούνται στην κατηγορία των δύο ετών.

ΟΜΟΝΟΙΑ//

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΕΤΕΓΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΙΑΣ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ, ΜΟΝΟ 8 ΠΑΙΚΤΕΣ ΕΜΕΙΝΑΝ ΠΑΝΩ ΑΠΟ 24 ΜΗΝΕΣ. ΡΕΚΟΡΝΤΜΑΝ ΟΙ ΡΟΥΣΙΟΣ (4,5 ΣΕΖΟΝ) ΚΑΙ ΑΣΙΣ (4)

Σαν έτοιμος από καιρό

ΑΠΟΛΛΩΝ//

ΚΩΣΤΗΣ ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ

Αποτελεί το πιο hot όνομα προπονητή στην Κύπρο αυτήν την περίοδο. Προτοεφάνιστο στη μεγάλη κατηγορία τον περασμένο Δεκέμβριο, και από τότε τα σάρωσε όλα. Κορυφαίος προπονητής από την ΚΟΠ, προπονητής της χρονιάς από τον ΠΑΣΠ, πήρε το βραβείο του προπονητή του μήνα από τον Σύνδεσμο Προπονητών για όλους τους μήνες του 2017. Και, το πιο σημαντικό, οδήγησε τον Απόλλωνα στην κατάκτηση του κυπέλλου μέσα στο ΓΣΠ. Ο Σωφρόνης Αυγουστή ήρθε για να μείνει και το πρώτο δείγμα γραφής του στον πάγκο της λεμεσιανής ομάδας είναι απλά εξαιρετικό.

Ο Κύπριος τεχνικός, σαν έτοιμος από καιρό, είναι αποφασισμένος να γράψει το όνομά του και σαν προπονητής, με χρυσά γράμματα στην ιστορία του αγαπημένου του Απόλλωνα. Για όσους τον ξέρουν, δεν είναι έκπληξη η πορεία του μέχρι σήμερα. Και στους u21 της λεμεσιανής ομάδας είχε το ίδιο μεράκι, τον ίδιο ζήλο και την ίδια διάθεση για να πετύχει. Όμως, κακά τα ψέματα, η πρώτη ομάδα αποτέλεσε πάντα το όνειρό του και τη μεγαλύτερη φιλοδοξία του. Και τώρα που ζει το όνειρό του, ο Σωφρόνης θέλει να πετύχει ακόμα περισσότερα πράγματα.

Η φεινή χρονιά θα είναι η χρονιά της καθιέρωσης για τον Κύπριο τεχνικό. Στο ποδόσφαιρο, όπως και στα υπόλοιπα πράγματα στη ζωή, σημασία έχει η διάρκεια. Και αυτό το ξέρει πολύ καλά ο Σωφρόνης Αυγουστή. Θέλει να οδηγήσει τον Απόλλωνα στην κατάκτηση του τίτλου, στην υλοποίηση του μεγαλύτερου στόχου της τελευταίας Σετίας, και να μπει και σαν τεχνικός (γιατί σαν ποδοσφαιριστής το έχει πετύχει) στο πάνθεον της ιστορίας του σωματείου.

Το στίχημα φέτος για τον Σωφρόνη είναι πολύ μεγάλο, όμως είπαμε, είναι έτοιμος από καιρό γι' αυτό, και είναι αποφασισμένος να το κερδίσει. Δεν τον αγχώνουν οι προσδοκίες που έχουν οι φίλοι της ομάδας από αυτόν και τους παίκτες του για τη νέα περίοδο. Ξέρει ότι στον Απόλλωνα ανέλαβε για να οδηγήσει την ομάδα στην κορυφή και αυτό θα προσπαθήσει να κάνει. Αλλιώς αυτό ήταν το όνειρό του, αυτή ήταν η φιλοδοξία του όταν ξεκινούσε την προπονητική. Να οδηγήσει τον Απόλλωνα στην κορυφή και να δώσει στον κόσμο της ομάδας χαρά και περηφάνια.

Ο τεχνικός του Απόλλωνα έχει τη δική του αγωνιστική φιλοσοφία, την οποία πέρασε στην ομάδα από την πρώτη προπόνηση. Αλλιώς και τον Δεκέμβριο που ανέλαβε, δεν είδε ποτέ τον εαυτό του ως υπηρέσιακό προπονητή, αλλά ως τον προπονητή του Απόλλωνα. Και αυτό το πέρασε άμεσα στους παίκτες του. Θέλει η ομάδα του να έχει τη δική της ταυτότητα και να μην εξαρτάται από το τι κάνει ο αντίπαλος στο γήπεδο. Κατάφερε να αλλάξει τη νοοτροπία όλων στο Κολόσο και να βλέπουν μέσα από τα δικά του μάτια τι πρέπει να κάνουν και πώς να το κάνουν.

Επίσης, μεγάλο προσόν του Σωφρόνη είναι οι παρεμβάσεις του κατά τη διάρκεια ενός αγώνα. Δεν είναι ο προπονητής που έχει προσπαθείσει ι αλλαγές θα κάνει και δεν διατάζει να κάνει αλλαγή για το καλό της ομάδας και τα μεγάλα ονόματα που έχει στη διάθεσή του. Όλοι θυσιάζονται για το γενικότερο καλό και κανείς δεν είναι πάνω από τον Απόλλωνα.

Το στίχημα της καθιέρωσης είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που έχει ενώπιόν του ο Σωφρόνης Αυγουστή. Για πρώτη φορά στην καριέρα του, αυτό το καλοκαίρι, έχει να φυλάξει την δική του ομάδα. Είναι τυχερός αφού ο Απόλλωνας διαθέτει πολλούς και καλούς ποδοσφαιριστές και οι μεταγραφές που θα κάνει δεν θα είναι πολλές. Όμως, όσες γίνουν, θα έχουν τη σφραγίδα του Κύπριου προπονητή. Θέλει να φέρει στην ομάδα παίκτες

που να ταιριάζουν στη δική του φιλοσοφία και θα τον βοηθήσουν να αγωνιστεί ο Απόλλωνας με τον τρόπο που αυτός θέλει. Γι' αυτό και το ψάχνει πάρα πολύ, δεν βιάζεται για να κάνει και εδώ τις σωστές επιλογές. Όπως αυτές που τον μετέφεραν από τον προπονητή της u21, στον κορυφαίο τεχνικό της περσινής χρονιάς.

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΚΑΛΑ ΤΟΝ ΣΩΦΡΟΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΗ, Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΔΕΝ ΉΤΑΝ ΕΚΠΛΗΞΗ

Sports 63

ΜΑΧΗ ΣΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟ ΑΜΑΖΩΝΩΝ

Αρκετά καλό είναι το αγωνιστικό πρόγραμμα της Κυριακής, όπου στις πλείστες ιπποδρομίες αναμένονται δυνατές μάχες για την ανάδειξη των νικητών. Στη σημαντικότερη ιπποδρομία της ημέρας, το κύπελλο «Αμαζώνων», θα γίνει εκτός απροόπτου τριπλή μάχη ανάμεσα στις Αριστονίκη, Μυροσίνη και Μόρισσα. Ας δούμε όλες τις κούρες πιο αναλυτικά...

1Η ΚΟΥΡΣΑ Ευκαιρία

Ο γρηαίος ΖΕΥΣ έχει μοναδική ευκαιρία στα 11 χρόνια του να επανέλθει στις νίκες μετά από 25 μήνες (13/5/2015). Βασικότερη αντίπαλός του προβάλλει η σπρίντερ ΓΕΩΛΙΝΑ, ενώ αμειβόμενη θέση θα διεκδικήσουν οι ικανοί ΟΠΣΕΡΒΕΡ και ΑΙΠΣΘΟΣ.

2Η ΚΟΥΡΣΑ Εξέλιξη

Ο ΣΕΗ είναι σε τρομερή εξέλιξη και αποδίδοντας όπως και στην πρόσφατη εμφάνισή του, μπορεί να κερδίσει και τους νικητές δύο ιπποδρομιών. Ο ΜΑΤΘΙΑΣ, που θα οδηγήσει, και ο ΣΙΑΧΟΥΡΙΝΙΟ, που ήταν πολύ καλός τα προινά, θα πρωταγωνιστήσουν. Να μην αγνοηθεί ο ΓΕΡΑΤΖΙΩΤΗΣ.

3Η ΚΟΥΡΣΑ Ανάβαση

Ο ΜΑΝΤΙΟΣ τρέχει σε ευνοϊκή απόσταση και με σημαντικότερο «όπλο» την ανάβαση του Παναγιώτη Δημησιάνη μπορεί να κερδίσει τον σταθερό ΣΕΣΜΟ και τον επανειληφθέντο ΦΛΑΒΙΟΥΣ, που είναι κάπως ανώτερος αλλά η αποχή είναι μειονέκτημα. Υπολογισμός είναι και ο ΣΕΡ ΠΑΝΙΚΟΣ.

4Η ΚΟΥΡΣΑ Πρωτοπορία

Πολύ μεγάλο το ενδιαφέρον στο κύπελλο Αμαζώνων, παρά τον 5μελή όμιλο, αφού τρέχουν οι καλύτερες φορβάδες της ηλικίας πλιν της Αξιοθέας. Με άνετη επικεφαλής διαδρομή η ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΗ έχει τα φόντα να σφεδρήσει κυπελλούχος μπροστά από την ομοϊόκτητη της ΜΥΡΣΗΝΗ, που είναι σε φόρμα, και την ανερχόμενη ΜΟΡΙΣΣΑ.

5Η ΚΟΥΡΣΑ Πρώτη νίκη

Η ΜΕΜΦΙΔΑ τρέχει σε πολύ μέτριο όμιλο και έχει τα φόντα να φτάσει πρώτη στο τέρμα. Θέση στους πρώτους διεκδικούν η πρόσφατη νικήτρια ΜΠΕΛΛΑ και η ικανή στον όμιλο ΜΗΛΙΩΤΗΣ ΑΣΕΜ. Από τα υπόλοιπα αλόγα ξεχωρίζουν ελαφρώς οι ΜΙΣΤΕΡ ΝΑΝΤΟ και ΚΡΥΣΤΑΛΕΝΙΟΣ.

6Η ΚΟΥΡΣΑ Άνοδο

Ο ΤΣΙΑΗΝΑ ΠΑΟΥΡΕ είναι σε πορεία ανόδου και μετά την πρόσφατη εμφάνισή του, έχει τις δυνάμεις να κερδίσει τη βελτιωμένη ΛΕΪΤΥ ΑΥΡΑ και τον σταθερό σε επιδόσεις ΝΤΟΚΤΟΡ ΤΑΤΣ. Αυτοσάντερ προβάλλει ο ικανός στον όμιλο ΜΗΛΙΩΤΗΣ ΝΕΑΡΧΟΣ. Να μην αγνοηθεί ο πολύπειρος ΒΕΗΡΟΝ.

7Η ΚΟΥΡΣΑ Χάντικαπ

Ο ΜΠΟΛΑΤ ΝΤΑΝΣΕΡ, αν και υστερεί τον αντίπαλόν του, εντούτοις με το ευνοϊκότατο χάντικαπ του μπορεί να αιφνιδιάσει. Βασικότεροι αντίπαλοί του ο φιλότιμος ΠΑΓΑΣΗΤΙΚΟΣ και η πανέτοιμη ΣΕΝΙΟΡΙΤΑ ΚΑΘΡΗΝ. Σε πλήρη ετοιμότητα η ΣΕΣΥ διεκδικεί αμειβόμενη θέση.

8Η ΚΟΥΡΣΑ Προσιτός

Η ΔΙΟΞΙΠΠΗ ξεκουράστηκε για ένα μήνα και στον προσοικό όμιλο έχει τις δυνάμεις να ζευγαρώσει τις νίκες της. Θέση στους πρώτους διεκδικούν ο μαχητικός ΝΙΚΟΛΑΤΖΙΗΣ ΒΡΑΚΑΣ, ο φιλότιμος ΖΗΝΩΝ και η ΝΤΑΗΑΝΑΜΙΚ ΤΑΡΑ, που επιστρέφει μεθοδικά προπονημένη. Για το πακνίδι ο ικανός στον όμιλο ΜΑΪΚ.

9Η ΚΟΥΡΣΑ Δύσκολη

Ο ΓΚΡΑΝΤ ΚΑΝΥΟΝ, στη διαδρομή ταχύτητας των γρηαίων ίππων της πρώτης κλάσας αν αποδώσει σύμφωνα με τις πραγματικές δυνατότητές του, μπορεί να κερδίσει τον δυναμικό ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΣΕΗΛ και την ικανή στον όμιλο ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΤΣΙΑΝΣ. Από τα υπόλοιπα αλόγα να υπολογισθούν οι ΑΠΟΥ ΝΤΙΝΟΣ και ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ.

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ /// ΑΤΜΙΡΑΛ

Τελευταίο φιλοξενοούμενο-τιμώμενο αλόγο της κατηγορίας "Ποιότητα και Ανθεκτικότητα" ο ΑΤΜΙΡΑΛ, που έκανε μεγάλη καριέρα και ποιοτικά και χρονικά, αφού διαγωνίστηκε από το 1973 μέχρι το 1983, όταν και αποσύρθηκε από την ενεργό δράση. Γεννήθηκε στο ιπποφορβείο Λακατάμειας τον Μάρτιο του 1971 από τον Λοστρόφο και τη Λίτσα. Ανήκε αρχικά στον Βάσο Οδυσσεώς και αργότερα στον συνεταιρισμό Βάσο Οδυσσεώς και Κλώτη Ρωσοίδη. Έκανε ντεμπούτο στις 2 Σεπτεμβρίου 1973 ως διετής καταβάλλοντας την Γκλόρυ. Ήταν πολύ ποιοτικός και δεν άργησε να ανέλθει στην Α' Κλάση, κάτι που έγινε την Πρωτοχρονιά του 1975. Στις 25 Απριλίου 1975 κατάφερε να κερδίσει και τη σπουδαιότερη κούρα της χρονιάς, το κύπελλο Γκραν Πρι. Συνολικά έτρεξε 73 φορές και πέτυχε 12 νίκες, ενώ τερμάτισε 13 φορές δεύτερος, 12 φορές τρίτος και 6 φορές τέταρτος. Πήρε τις πρώτες δυο νίκες του στην προπόνηση Μήσιου Παπακυριάκου και τις άλλες 10 στην προπόνηση του συνδιοκτήτη του Κλώτη Ρωσοίδη, ο οποίος απέκτησε το μισό μερίδιο το 1974. Κέρδισε τις δυο πρώτες νίκες με αναβάτη το Νικόλη Κωλέττη. Ακολούθησαν άλλες 2 επιτυχίες με τους Πασχάλη Χατζηγιάννη και Αλκιβιάδη Νικολάου και μια με τον Σάββα Λοΐζου - Γκραν Πρι. Στη συνέχεια πέρασε μια περίοδος κάμψης και προβλημάτων και έμεινε μακριά από τις επιτυχίες για σχεδόν τέσσερα χρόνια, επιστρέφοντας σε αυτές στις 14 Ιανουαρίου 1979, με αναβάτη τον Οδυσσεά Ανδρέου. Πήρε δυο χρόνια μετά άλλη μια νίκη με τον ίδιο αναβάτη και ολοκλήρωσε τις νικηφόρες συμμετοχές του με τον Δημήτρη Σιακαλλή κερδίζοντας σε ηλικία 11 ετών δυο νίκες σε διάστημα 6 ημερών!!! Αφυπνίστηκε το καλοκαίρι του 1983.

ΣΚΟΡΠΙΑ ΑΛΛΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ///

*** Η τελευταία αχαρκτήριστη πράξη κάποιων ανεγκέφαλων και κακής ποιότητας ανθρώπων, που είχαν την κιννάδη ιδέα να γεμίσουν την περασμένη εβδομάδα τον στίβο με καρφιά, προβληματίζει έντονα τη Λέσχη Ιπποδρομιών και τους Συνδέσμιους Ιδιοκτητών, Προπονητών και Αναβατών, διότι η αποιρόπαια πράξη θα μπορούσε, αν δεν είχαν ενισποθεθεί και αφαιρεθεί τα καρφιά, να προκαλέσει τραυματισμό αλόγων και αλυσιδωτές ανατροπές με τραγικά αποτελέσματα για τους αναβάτες αλλά και τα ίδια τα αλόγα. Η ΛΙΛ επιστρέφει σε προσωπικό της και αφαιρέσει τα καρφιά απ' όλο το μήκος και πλάτος του στίβου. Τόσα πολλά ήταν τα καρφιά, τα οποία ήταν και μεγάλου μεγέθους, που όταν ζυγίστηκαν ξεπερνούσαν τα 8 κιλά και ήταν περίπου 3000 στον αριθμό. Ενημερώθηκε η Αστυνομία για το όλο θέμα και θα μελετηθούν τα όσα έχουν καταγραφεί από τις διάφορες κάμερες που είναι εγκατεστημένες σε διάφορα μέρη του ιπποδρόμου και πλησίον του αγωνιστικού στίβου. *** Η Επιτροπή Προγραμματισμού και ο ιπποδρομαρχός έχουν ετοιμάσει το νέο πρόγραμμα των ιπποδρομιών που καλύπτει την περίοδο μέχρι και την τελευταία συνάντηση πριν από τις καλοκαιρινές διακοπές, που είναι προγραμματισμένη για την Τετάρτη, 10 Αυγούστου. *** Η Επιτροπή της Λέσχης αντιμετωπίζει δυστοκία στην προσπάθεια πληρωπς των δυο θέσεων που έχουν κενωθεί μετά τις παραπτώσεις των επιτρόπων κ.κ. Μιχάλη Παπαπέτρου και Σάββα Πολυβίου. Η Επιτροπή είναι τώρα 5μελής αντί 7μελής, όπως προνοεί και το καταστατικό της ΛΙΛ.

Ιπποδρομίες Η 47Η ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ///

Table with 2 columns: Race number and details (Time, Distance, Horses, Odds). Includes races 1 through 9 with various horse names and jockeys.

Το Πρόγραμμα υπόκειται σε αλλαγές. Στοιχήματα γίνονται δεκτά μόνο με το Επίσημο Πρόγραμμα της Λέσχης. Στοιχίμα Τέτρακας λειτουργεί σε ιπποδρομίες με έξι ή περισσότερα αλόγα. * Καλύτερη στην Αφεντρία ** Καλύτερη και παραμένει στην Αφεντρία (+) Το αλόγο θα τρέξει με Παρισπιές (#) Το αλόγο θα τρέξει με Γούνια Παραγανάδη (®) Το αλόγο θα τρέξει με Καλύπτρα Κεφαλής.

Advertisement for 'THE X FACTOR LIVE' featuring a man in a suit clapping. Text includes 'ΣΚΑΪ τηλεόραση', 'ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ ΣΤΙΣ 21:00', and logos for 'powered by cytamobile | vodafone' and '#XFactorGR'.

Και τώρα στα πολύ βαθιά

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ

ΖΟΣΕ ΜΟΥΡΙΝΙΟ, ΠΕΠ ΓΚΟΥΑΡΝΤΙΟΛΑ ΚΑΙ ΓΙΟΥΡΓΚΕΝ ΚΛΟΠ ΠΗΡΑΝ ΤΗΝ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΠΙΣΤΩΣΗ. Η ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΟΡΟΣΗΜΟ

Ο Κόντε βγήκε από την εξωτερική, φάνηκε πιο έτοιμος να ανταποκριθεί με βάση τα δεδομένα στην Πρέμιερ Λιγκ και πήρε εύκολα τον τίτλο. Άρα πέτυχε άμεσα. Ο Ποιοτέτινο δεν έχει τίποτα να αποδείξει. Με σαφώς λιγότερο προϋπολογισμό και λάμψη, έχει στήσει μία εξαιρετική ομάδα. Για τον Βενγκέρ, τα πράγματα είναι δεδομένα εδώ και χρόνια. Αυτοί που θα πρέπει στη νέα περίοδο να κάνουν μεγάλα βήματα είναι ο Μουρίνιο, ο Γκουαρντιόλα και ο Κλοπ. Το όνομά τους και μόνο σηκώνει τον πήχη των απαιτήσεων. Τα δύο αφεντικά του Μάντσεστερ διένυσαν την 1η τους χρονιά. Ο Μουρίνιο πήρε τους δύο μικρούς εγχώριους τίτλους, τοίμπισε το Γιουρόπα Λιγκ, αλλά άπαντες περιμένουν πρωτάθλημα. Ο Γκουαρντιόλα, πήγε με τεράστιες προσδοκίες στο γαλάζιο κομμάτι του Μάντσεστερ. Δεν πήρε τίποτα και γενικώς απέτυχε. Υπάρχει φυσικά η πίεση χρόνου, αλλά περιορισμένη και για τους δύο. Η επόμενη χρονιά είναι κρίτήριο. Όχι μόνο για τον Ζοσέ και τον Πεπ, αλλά και για τον Γερμανό. Που μετρά λίγους μήνες παραπάνω στην Αγγλία, έχει αλλάξει προς το καλύτερο τη Λίβερπουλ, αλλά και εκεί υπάρχει η απαίτηση για κούπες. Είναι πολλές οι αναλύσεις στο διαδικτυο τις τελευταίες μέρες και προσπαθήσαμε να βρούμε το ζουμί, εκεί που οι περισσότερες αναλύσεις συγκλίνουν σχετικά με την αποστολή των τριών.

ΖΟΣΕ ΜΟΥΡΙΝΙΟ: Πήγε καλά ή δεν πήγε στην 1η του χρονιά; Οι απόψεις διίστανται. Από τη μια τα τρία τρόπαια (Ασοπίδα, Λιγκ Καπ, Γιουρόπα Λιγκ) και από την άλλη η 6η θέση στο πρωτάθλημα και η αποτυχία στο κύπελλο. Από άποψης θεάματος, απόδοσης, οι περισσότεροι απογοιτεύτηκαν. Σφιχτό, συντηρητικό ποδόσφαιρο, με κύρια έγνοια να κρατήσει το μηδέν ή να κερδίσει με 1-0. Πολλές φορές η Γιουνάιτεντ πήρε προβάδισμα, δεν είδε ποτέ αντίπαλο να της γυρίζει παιχνίδι, αλλά δέχτηκε σε πολλές περιπτώσεις την ισοπαλία. Στο Ολντ Τράφφορντ ειδικά, όπου σε άλλες εποχές, από τη στιγμή που έμπαινε μπροστά στο σκορ, οι υπολογισμοί αφορούσαν στο πιθανό εύρος της νίκης της. Με τον Πορτογάλο στο τιμόνι, οι φίλοι της Γιουνάιτεντ

αναμένουν την επιστροφή στα επίπεδα της εποχής Φέργκιουσον. Το να δοθεί ξανά μία κόκκινη κυριαρχία είναι ένα ενδεχόμενο. Αλλά σίγουρα με άλλο μοντέλο, διαφορετική φιλοσοφία. Ο Μουρίνιο θέλησε πρώτα απ' όλα να διώξει φαντάσματα που άφηναν στο μυαλό των παικτών οι θηπιές Φαν Χάαλ και Μόγιες. Προσπάθησε και μάλλον πέτυχε να εμπνεύσουν τη σημασία της ουσίας. Το επόμενο βήμα είναι, φυσικά, να επιφέρει σοβαρές διορθώσεις. Σε επίπεδο Τοσάμπιονς Λιγκ, το περιμένο ή το βάζω ένα γκολ και ταμπουρώνομαι θα είναι μάλλον καταστροφικά. Γιατί όσο καλή άμυνα και να παίζει, η αδυναμία να κρατά μπάλα, να βγάλει δύο αντεπιθέσεις της προκοπής είναι ανεπίτρεπτη. Σκεφτείτε τον τελικό του Γιουρόπα Λιγκ από το 1-0 και μετά, τον ημιτελικό με τη Θέλτα ή και τα ματς με την Άντερλεχτ. Και φανταστείτε απέναντι να ήταν ομάδες όπως η Ρεάλ ή η Μπαρσελόνα. Ο Μουρίνιο το ξέρει. Συντηρητικός ήταν και παραμένει. Αλλά αναγνωρίζει ήδη την ανάγκη να το βελτιώσει. Φέρνοντας άλλο ένα σκόπερ 1ης γραμμής και ένα δάρι ποιότητας. Όποτε να νιώθει πιο ασφαλής στα μετόπισθεν (και άρα να μη χρειάζεται τόση αριθμητική κάλυψη στην άμυνα) και να μπορεί να βγάξει παραπάνω παίκτες μπροστά. Έχει και εκεί θέματα, αφού χρειάζεται τουλάχιστον δύο μετεγγραφές. Για τον Μουρίνιο η νέα σεζόν σημαίνει δύο πράγματα: μάχη για το πρωτάθλημα και σίγουρα πορεία αντίθετη του ουλλόγου στο Τοσάμπιονς Λιγκ.

ΠΕΠ ΓΚΟΥΑΡΝΤΙΟΛΑ: Αν κάποιος έπεσε εντελώς έξω και προς τιμήν του το παραδέχτηκε έστω και εμμέσως, είναι ο Καταλανός. Η Σιτ στις πρώτες αγωνιστικές έδειχνε πως μπορεί να αφομοιώσει το στυλ του Πεπ, που έκανε θράυση σε Μπαρσελόνα και Μπάγερν, ένα σύγχρονος μορφή ολοκληρωτικό ποδόσφαιρο. Αποδείχτηκε μία προσωρινή και πλασματική εικόνα. Για δύο λόγους. Ο ρυθμός του παιχνιδιού και οι εντάσεις στην Αγγλία είναι σαφώς εντονότερες. Η δε Σιτ δεν είχε το έμπυχο υλικό για να αποδώσει τα όσα ήθελε θεωρητικά ο Γκουαρντιόλα. Αποτέλεσμα: Κανένας τίτλος, μόλιση κριτική, απογοήτευση και παρηγοριά, μία θέση με πολλά ζόρια στο Τοσάμπιονς Λιγκ. Όλα αυτά για την πλέον πολυσυζητημένη συνεργασία. Ο Καταλανός και η ομάδα του δεν έκαναν βήματα μπροστά. Ούτε καν βήμα σημερινό. Μάλλον προς τα πίσω. Η Σιτ ξόδεψε πολλά τα τελευταία χρόνια, πήρε και τίτλους. Αλλά ήταν γενική εκτίμηση πως ποτέ δεν έφτασε στο επίπεδο, που απαιτούσαν τα τρελά λεφτά που δαπανήθηκαν. Της έλειπε πάντα κάτι. Δεν το έδωσε ο Γκουαρντιόλα, που ετοιμάζει γενική εκκαθάριση. Αναγνώρισε άμεσα το πρόβλημα με τον υψηλό όρο ηλικίας. Το γεγονός ότι ακόμη και ορισμένοι παίκτες του δεν μπορούν να ταυριάζουν στο τρόπο παιχνιδιού που θέλει ο ίδιος και που επιβάλλουν οι απαιτήσεις της Πρέμιερ Λιγκ. Ο ίδιος έκανε αυτοκριτική. Κατάλαβε πως πρέπει να αναθεωρήσει κάποια πράγματα. Άλλο να παίζει με τη Σίτσουκ και άλλο με την Άντραχτ, άλλο με την Μπέιτς και άλλο με τη Σασουάμπτον. Στην Αγγλία, όσο και αν υπάρχει διαφορά στο εκτόπισμα ανάμεσα στις ομάδες, στα πλείστα απογεύματα δοκιμάζονται. Ο Πεπ, πρέπει τώρα να πάρει πρωτάθλημα, η πίεση είναι μεγαλύτερη και από αυτήν του Μουρίνιο, αφού η Σιτ θεωρητικά ήταν πιο μπροστά από τη συμπλοή τους όταν οι

δύο τεχνικοί στάθηκαν στην αφετηρία ένα χρόνο πριν. Στο δε Τοσάμπιονς Λιγκ, ο πάχης είναι ψηλά. Η Σιτ την τελευταία διετία μείωσε μία παρουσία στα ημιτελικά και άλλη μία στους «8». Στα χαρτιά είναι καλό αποτέλεσμα, αλλά κακά τα ψέματα, ουδείς πίστευε ότι είχε τα κότσια να πάει μέχρι τέλους.

ΓΙΟΥΡΓΚΕΝ ΚΛΟΠ: Στην αρχή της χρονιάς, η Λίβερπουλ έδειξε πως μπορούσε να σπάσει την κατάρα και να πάρει επιτέλους πρωτάθλημα, μετά από χρόνια. Στο τέλος κατάφερε μόνο να επιστρέψει στο Τοσάμπιονς Λιγκ. Άπαντες περιμέναμε κάτι παραπάνω, με πρώτο τον Κλοπ. Αν μη τι άλλο, τη διεκδίκηση του τίτλου για μεγαλύτερο διάστημα. Πάντως θα πρέπει να σημειώσουμε ότι ο Γερμανός έβαλε τη σφραγίδα του στον τρόπο παιχνιδιού. Η Λίβερπουλ, ίσως περισσότερο και από την πρωταθλήτρια Τσέλσι, είχε το πιο εξουθενωτικό ρυθμό παιχνιδιού στην Αγγλία. Ήταν η ομάδα που έφταχνε τις περισσότερες φάσεις, η ομάδα με τη μεγαλύτερη ένταση και ταχύτητα. Τα αποτελέσματα και η απόδοσή της στα ντέρμπι ήταν χαρακτηριστικά. Εκεί η Λίβερπουλ πήρε πρωτιά. Όλα αυτά με μικρότερο μπάζετ, λιγότερο φανταχτερές μετεγγραφές και χωρίς σούπερ σhtar. Αν και ο Κουτίνιο και ο Φιρμίνιο, οι δύο «παλιοσειρές» έχουν το πακέτο, την ώρα που δύο μετεγγραφές καλού κόστους, όπως ο Μανέ και ο Ουαϊνάλντο, αποδείχτηκαν εξαιρετικές. Παρέμεινε αφεντικό της πόλης σε μία χρονιά που η Έβερτον είχε μόλιση ιαχού. Παρόλα αυτά, ο επιθετικός οίστρος και το έξτρα τέμπο που χαρακτήριζαν τους «κόκκινους» είχαν και αρνητικά. Η Λίβερπουλ έχασε πολλούς βαθμούς από τις μικρότερες ομάδες, υπερβολικά πολλούς. Είχε σοβαρά προβλήματα στην άμυνα, εξέπαινε ανασφάλεια σε αρκετά κρίσιμα σημεία. Κόντρα σε ομάδες από τη μέση του πίνακα και κάτω. Οι αναλυτές θεωρούν πως αν το Τοσάμπιονς Λιγκ ξεκινούσε σήμερα, η Λίβερπουλ θα ήταν η πιο έτοιμη να ανταποκριθεί (περισσότερο και από την Τσέλσι). Στη ρεπορτάζ μιλούν για την ανάγκη τριών καλών μετεγγραφών. Για έναν κεντρικό μέσο, που να μπορεί να ορίζει καλύτερα το τέμπο από τον Τσαν, φέρνοντας ως παραδείγματα προς μίμηση τη συμβολή των Καντέ και Ουινιάμα σε Τσέλσι και Τότεναμ αντίστοιχα. Για ένα σκόπερ που θα φέρει ασφάλεια μαζί με τον Μαπίτ και για έναν φορ, που θα χρειαστεί να φέρει εκτόπισμα εντός περιοχής. Ο Κλοπ πόνταρε στο ψευδοεννιάρι Φιρμίνιο και στον άπιστευτα ταλαντούχο Οριζι. Θέλει κάτι παραπάνω, να προσθέσει δύναμη για τις ειδικές περιπτώσεις. Υπάρχει και η άποψη ότι πρέπει να ενισχυθεί και στον άσο, αλλά ο Κλοπ δεν δείχνει να το συζητά, πονιάροντας σε Μινιολέ και Κάριους. Θα πρέπει επίσης να έχει και άλλο ένα θέμα στα υπ' όψιν. Στη λήξια αγωνιστική περίοδο, δεν είχε ευρωπαϊκές υποχρεώσεις. Τώρα, με το Τοσάμπιονς Λιγκ και τη προδοκία να φτάνει μακριά, θα πρέπει να μετρήσει καλύτερα το βάθος και την κατανομή δυνάμεων.